

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/237/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202215
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318202215.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: O. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 8.025,87 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/40/2018-71 zo dňa 23.4.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku II. a III. **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo výroku I. ako odvolaním strán sporu nenapadnutý, ponecháva rozsudok prvoinštančného súdu **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 5.537,20 €, úroky z omeškania vo výške 3,33 €, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.537,20 € od 20.7.2018 do zaplatenia, poplatky za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 6,24 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol, žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili 16.1.2015 zmluvu o úvere č. 183430, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 10.500 € za účelom refinancovania iných úverov s fixnou úrokovou sadzbou 7,9 % p.a., súborom poistenia A, poplatkom za poskytnutie úveru 525 €, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 3,12 € mesačne, výškou RPMN 9,61 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 11,25 %, celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) 15.820,20 € a úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť finančné prostriedky prostredníctvom 120 anuitných splátok, vo výške jednej splátky 127,46 € splatných mesačne v 16. deň kalendárneho mesiaca. V zmluve je uvedená splatnosť úveru 10 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 17.2.2025. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky pre úvery občanom a Všeobecné obchodné podmienky. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že za obdobie od 16.2.2015 do 16.3.2018 žalovaný uhradil žalobcovi 4.962,80 €, z toho 2.370,11 € bolo započítané na úrok, suma 2.474,13 € bola započítaná na istinu a suma 118,56 € bola započítaná na poistné. Listom zo dňa 16.5.2018 žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok úveru s tým, že výška omeškaných splátok predstavuje 146,11 €, zároveň ho upozornil, že z titulu trvajúceho porušenia zmluvných povinností klienta si uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 15 €. Žalovaného žiadal o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 661,11 €, najneskôr do 21.5.2018 s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 OZ a vyzve ho na zaplatenie pohľadávky vo výške 8.166,94 €. Listom zo dňa 19.7.2018 žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 19.7.2018 a požiadal ho o úhradu dlhu vo výške 8.315,59 € s príslušenstvom. Úverovú zmluvu súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať náležitosti

zakotvené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., keď neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zastal názor, že v zmluve v bode 1.2. uvedený údaj: „Splatnosť úveru: 10 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 17. 2. 2025“, nie je naplnením zákonnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru musia byť stanovené presným časovým údajom (deň, mesiac, rok), aby mal spotrebiteľ predstavu o presnom časovom období, dokedy bude úver splácať. Zo zmluvy navyše nie je zrejmé, kedy je splatná prvá anuitná splátka, na splatnosť ktorej je v zmysle v zmluve uvedenej formulácie viazaná splatnosť úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/96/2014 zo dňa 22.10.2014 v obdobnej veci. Vzhľadom na uvedené úver poskytnutý žalobcom žalovanému považoval za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovanému uložil zaplatiť iba rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a ním poskytnutými splátkami vo výške 5.537,20 €, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP s prihladnutím na pomer úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca čo do výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Zastal názore, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy bod 1.2. zmluvy, ktorý jednoznačne stanovuje termín konečnej splatnosti úveru, a to do 120 mesiacov odo dňa podpisu zmluvy (t.j. 16.1.2015), pričom banka vykoná poslednú splátku v deň uvedený v bode 1.2. (v 16. deň kalendárneho mesiaca, 10 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 17.2.2025 - termín konečnej splatnosti). V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 122 OZ, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/281/2017 z 31.7.2018, Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/45/2018 zo dňa 28.9.2018, č.k. 3Co/46/2018 zo dňa 31.1.2019. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočne dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, avšak vyvodil nesprávny právny záver, pokiaľ ustálil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu 16.1.2015 neobsahuje náležitosť vymedzenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

5. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd si odporuje, keď na jednej strane poukázal na bod 1.2. zmluvy, podľa ktorého splatnosť úveru bola dojednaná na 10 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 17.2.2025 a na druhej strane uviedol, že doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru musia byť stanovené presným časovým údajom (deň, mesiac, rok), aby mal spotrebiteľ predstavu o presnom časovom období, dokedy bude úver splácať. Podľa názoru odvolacieho súdu dátum 17.2.2025 plne pokrýva kritéria požadované okresným súdom, nakoľko je uvedený deň, mesiac i rok dokedy najneskôr dôjde k splatnosti poskytnutého úveru. Navyiac, sám prvoinštančný súd v bode 7. považoval za preukázané, že žalovaný sa zaviazal žalobcom poskytnutý úver vo výške 10.500 € s úrokovou sadzbou 7,9 % p.a. vrátiť v 120 anuitných mesačných splátkach vo výške jednej splátky 127,46 € splatných vždy k 16-temu dňu kalendárneho mesiaca, čo znamená, že pokiaľ je v zmluve uvedená splatnosť úveru 10 rokov od splatnosti prvej anuitnej splátky, najneskôr 17.2.2025, je nepochybné, že splatnosť prvej anuitnej splátky nastala 16.2.2015 a teda nasledujúci mesiac po uzatvorení úverovej zmluvy.

6. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zastal názor, že je možné jednoduchým matematickým prepočtom ustáliť tak splatnosť prvej anuitnej splátky, ako i vyvodiť termín konečnej splatnosti úveru, v nadväznosti na čo odvolací súd závery prvoinštančného súdu nepovažoval za správne a preto jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závery vyslovené v rozsudku Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15, článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48, ktorý v zmysle poukazovaného rozsudku Súdneho dvora sa má vykladať v tom zmysle, že nie nutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť

splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Navyiac, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch nepredpisuje formu, ako má byť konečná splatnosť uvedená, pričom podľa článku 10 ods. 2 písm. c) smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy. Podľa článku 22 ods. 1 smernice, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

8. V nadväznosti na uvedené okresný súd vykoná potrebné dokazovanie a o veci opätovne rozhodne.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)